

Вирок
від 08.04.2024 по справі 208/788/24
ЗАВОДСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД М.ДНІПРОДЗЕРЖИНСЬКА

справа № 208/788/24

№ провадження 1-кп/208/308/24

ВИРОК

Іменем України

08 квітня 2024 р. м. Кам'янське

Заводський районний суд м. Дніпродзержинська
Дніпропетровської області у складі: головуєчого, судді
ОСОБА_1 , при секретарі ОСОБА_2 ,

за участю прокурора ОСОБА_3 ,

обвинуваченого ОСОБА_4

у відкритому судовому засіданні розглянувши матеріали
кримінального провадження № 12023041160001781 відносно:

ПРОС ОСОБА_5 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця м.
Дніпропетровська, громадянина України, одруженого, має
середньо-спеціальну освіту, військовослужбовця військової
частини НОМЕР_1 , який перебуває на посаді водія 2 відділення
1 автомобільного взводу роти матеріально-технічного
забезпечення, у військовому званні «старший солдат»,
zareєстрований та мешкає за адресою: АДРЕСА_1 , раніше не
судимого,

який обвинувачується у вчиненні кримінального
правопорушення передбаченого ч.1 ст. 263 КК України, -

ВСТАНОВИВ:

ОСОБА_4 проходячи військову службу під час мобілізації у військовій частині НОМЕР_1, у військовому званні «старший солдат», в посаді водія 2 відділення 1 автомобільного взводу роти матеріально-технічного забезпечення військової частини НОМЕР_1, відповідно до вимог ст.ст. 9, 11, 16 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, ст.ст. 1-4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, зобов'язаний свято і непорушно додержуватися Конституції України та Законів України, Військової присяги, віддано служити Українському народові, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, суворо дотримуватися Статутів Збройних Сил України, бути дисциплінованим, не допускати негідних вчинків самому та утримувати від них інших військовослужбовців.

В порушення Положення про дозвільну систему, Інструкції «Про порядок виготовлення, придбання, зберігання, обліку, перевезення та використання вогнепальної, пневматичної і холодної зброї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, та зазначених патронів, а також боєприпасів до зброї та вибухових матеріалів», Прос діючи умисно, в нічний час доби 15.08.2023 року перебуваючи у лісосмузі поблизу м. Часів Яр Донецької області, в окопах знайшов оборону ручну гранату типу Ф-1, запал УЗРГМ, та сорок набоїв калібру 5,45 мм.

Реалізуючи свій раптово виниклий злочинний умисел, направлений на придбання, носіння та зберігання вибухових речовин, вибухових пристроїв та боєприпасів без передбаченого законом дозволу, Прос усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх діянь, достовірно знаючи, що знайдені ним предмети - осколкова оборона ручна граната типу Ф-1, запал УЗРГМ та сорок патронів калібру 5,45 мм. відносяться до категорії вибухових речовин, вибухових пристроїв та боєприпасів, незаконно їх привласнив (придбав) та став незаконно носити при собі без передбаченого законом дозволу.

В тому числі, приблизно ІНФОРМАЦІЯ_2 маючи при собі вибухові речовини, вибухові пристрої та боєприпаси, придбані ним без передбаченого законом дозволу, а саме: осколкову оборону ручну гранату типу Ф-1, запал УЗРГМ та сорок набоїв калібру 5,45 мм., незаконно переніс їх до місця свого мешкання,

за адресою: АДРЕСА_1 , де став незаконно зберігати без передбаченого законом дозволу.

В період 23.59 години 24.12.2023 року 00.35 години 25.12.2023 року, за зазначеним місцем мешкання Прос, працівниками поліції проведено невідкладний обшук, в ході якого виявлено та вилучено корпус гранати Ф-1 з маркуванням «386208-89Т», запал УЗРГМ з маркуванням «УЗРГМ-2 5-8911», та сорок патронів калібру 5,45 мм з чаркуванням « НОМЕР_2 », які відносяться до категорії вибухових речовин та вибухових пристроїв придатних для здійснення вибуху, та боєприпасів придатних до стрільби, які Прос незаконно придбав, носив та зберігав без передбаченого законом дозволу.

У судовому засіданні обвинувачений вважав недоцільним дослідження доказів щодо його винуватості, так як свою вину у скоєнні вищезазначеного кримінального правопорушення, обставини його скоєння, визнає у повному обсязі. Ці обставини розуміє вірно, це його добровільна та достеменна позиція. Розуміє, що буде позбавлений права оскаржувати ці обставини в апеляційному порядку.

Обвинувачений пояснив суду, що з листопада 2022 року, він перебуває на службі на посаді водія військової частини. Виконуючи службові обов'язки, 15.08.2022 року був у відрядженні, виїзжали в район бойових дій де готували дороги для просування важкої техніки, танків. В окопі лісосмуги знайшов гранату та патрони в пачках, які поклав до свого рюкзаку та зберігав без визначеної цілі. В районах бойових дій взагалі багато знаходиться такого «добра» Пройшов деякий час, та про зазначену знахідку він вже забув. По приїзду додому виявив гранату та патрони в рюкзаку. В подальшому зазначені речі зберігались в квартирі. 24.12.2023 року в них з жінкою вийшов словесний скандал. Сусіди викликали поліцію. Під час перебування поліції в квартирі жінка продовжуючи скандал, видала гранату та патрони працівникам поліції.

Вину свою визнає повністю та щиро кається у скоєному.

Враховуючи клопотання ОСОБА_4 про недоцільність дослідження у судовому засіданні доказів його винуватості, позицію прокурора, який не заперечував, при з'ясуванні обставин справи та доказів на їх підтвердження, обмежитись допитом обвинуваченого, суд вважає недоцільним

дослідження доказів щодо тих обставин, які ніким не оспорюються.

Прийняття такого рішення свідчить про те, що обставини, які сторони не оспорюють, вважаються встановленими в судовому засіданні, не потребують окремого дослідження у ході судового розгляду і це враховується судом при постановленні вироку.

Аналізуючи викладене за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на повному й неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження та визначеного обсягу доказів на їх підтвердження, керуючись законом, оцінюючи їх з точки зору належності, допустимості, достовірності, сукупності та їх взаємозв'язку, суд вважає, що вина обвинуваченого в судовому засіданні встановлена та підтверджена, а його умисні дії вірно кваліфіковано за ч.1 ст.263 КК України, як придбання, носіння та зберігання бойових припасів, вибухових речовин та вибухових пристроїв без передбаченого законом дозволу.

Обставинами які пом'якшують покарання обвинуваченого, суд вважає визнання ним своєї вини, щире каяття та активне сприяння розкриттю кримінального правопорушення.

Обставин, які обтяжують покарання обвинуваченого, судом не встановлено.

Згідно зі статтями 50, 65 КК особі, яка вчинила злочин, має бути призначено покарання, що є необхідним і достатнім для її виправлення та запобігання вчиненню нових злочинів.

Виходячи з принципів співмірності й індивідуалізації, це покарання за своїм видом та розміром має бути адекватним характеру вчинених дій, їх небезпечності та даним про особу винного. При виборі заходу примусу мають значення й повинні братися до уваги обставини, що його пом'якшують і обтяжують.

Норми кримінального законодавства наділяють суд правом вибору у визначених законом межах заходу примусу певного виду і розміру. Названа функція суду за своєю правовою природою є дискреційною, оскільки передбачає вибір форм реалізації кримінальної відповідальності і потребує взяття до уваги й оцінки відповідно до визначених законом орієнтирів усіх конкретних обставин справи, без урахування яких обрана міра покарання не може вважатися справедливою.

Санкція ч.1 ст. 263 КК України передбачає безальтернативне покарання у виді позбавлення волі строком від 3 до 7 років.

Враховуючи відсутність підстав застосування ст. 69 КК України, судом застосовується визначений законодавством вид покарання.

Вирішуючи питання про призначення обвинуваченому Прос міри покарання, суд враховує характер скоєного ним кримінального правопорушення, який відноситься до тяжких злочинів, особу обвинуваченого, який раніше не судимий, скарг на його поведінку у побуті за місцем мешкання не надходило, позитивно характеризується за місцем служби, на обліку у лікарів нарколога та психіатра він не перебуває, враховує обставини які пом'якшують покарання, відсутність обставин які б його обтяжували.

Обране покарання не повинно становити істотну диспропорцію, тобто бути адекватним вчиненому та не становити «особистого надмірного тягаря для особи», повинно відповідати справедливому балансу між загальними інтересами суспільства й вимогами захисту основоположних прав особи.

Враховуючи викладене, принцип індивідуалізації покарання, позицію державного обвинувачення, суд вважає, що подальше перевиховання та виправлення обвинуваченого можливо шляхом призначення йому покарання у виді позбавлення волі визначеного в мінімальній санкції, з встановленням іспитового строку.

Згідно із ч. 3 ст. 75 КК України, якщо суд при призначенні покарання у виді позбавлення волі на строк не більше 5-ти років, дійде висновку про можливість виправлення засудженого без відбування покарання, суд ухвалює звільнити його від відбування призначеного покарання, якщо він протягом визначеного іспитового строку не вчинить нового злочину і виконає покладені на нього обов'язки.

Іспитовий строк дисциплінує засудженого, привчає його до дотримання законів, нагадує йому, що він не виправданий, а проходить випробування, від результату якого залежить його подальша доля звільнення від відбування призначеної основної міри покарання або реальне її відбування.

У разі звільнення від відбування покарання з випробуванням, суд відповідно до ст. 76 КК України покладає на засудженого відповідні обов'язки.

На думку суду, покарання у виді позбавлення волі з встановленням Прос іспитового строку, є законним, справедливим та цілком достатнім для подальшого виправлення обвинуваченого та попередження вчиненням нового злочину.

Питання речових доказів суд вирішує відповідно до ст. 100 КПК України. Процесуальні витрати по справі, згідно ст. 124 КПК України підлягають стягненню з обвинуваченого.

На підставі викладеного, керуючись ст. ст. 349, 373-374 КПК України, суд -

УХВАЛИВ:

ОСОБА_6 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , визнати винним у пред`явленому обвинуваченні за ч.1 ст.263 КК України, та призначити йому покарання, у виді 3 років позбавлення волі.

На підставі ст. 75 КК України, звільнити ОСОБА_4 від відбуття призначеного покарання з випробуванням, встановивши іспитовий строк на 1 рік.

Згідно ст. 76 КК України, зобов`язати ОСОБА\_4 протягом іспитового строку: періодично з`являтися для реєстрації до уповноваженого органу з питань пробації; повідомляти уповноважений орган з питань пробації про зміну місця проживання, роботи або навчання; не виїжджати за межі України без погодження з уповноваженим органом з питань пробації

Стягнути з ОСОБА_4 на користь держави процесуальні витрати по проведенню судових експертиз у загальній сумі 6 058 гривень 24 копійки.

Речові докази по справі: граната Ф-1 та запал УЗРГМ, вважати знищеними; сорок набоїв калібру 5.45 мм з маркуванням «6075», які знаходяться на зберіганні в Кам`янському РУП, - знищити; оптичний диск із відеозаписами з бодікамер зберігати при матеріалах справи.

До набрання вироком законної сили, захід забезпечення кримінального провадження відносно засудженого ОСОБА_4 , не обирати.

Вирок суду може бути оскаржений до Дніпровського апеляційного суду, через Заводський районний суд м.

Дніпродзержинська, протягом 30 днів з дня його проголошення. Законної сили вирок суду набирає після закінчення строку його оскарження.

Вирок суду підлягає негайному врученні обвинуваченому та прокурору.

Суддя ОСОБА_1

Дата ухвалення рішення08.04.2024

Оприлюднено12.04.2024

Судовий реєстр по справі — 208/788/24

Вирок від 08.04.2024 Кримінальне Заводський районний суд м.Дніпродзержинська Савранський Т. А.	Ухвала від 28.02.2024 Кримінальне Заводський районний суд м.Дніпродзержинська Савранський Т. А.	Ухвала від Криміналь Заводськи районний м.Дніпрод Савранськ
---	--	--

Всі матеріали на цьому сайті розміщені на умовах ліцензії Creative Commons Із Зазначенням Авторства 4.0 Міжнародна, якщо інше не зазначено на відповідній сторінці

© 2016–2023 Опендатабот

ua Зроблено в Україні

